

[Oluf Pedersen.]

skal være Adgang til Jord for de arbejdsløse, synes jeg er ganske rimeligt og naturligt. Med Hensyn til Husmandslovene har vi fra vor Side stemt for den bestaaende Lovgivning, der stiller Jord til Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) talte om den mægtige Udstykning, der var efter disse Love. Hvis man nu ser paa, hvordan det stiller sig, ja, saa er der efter Loven af 4. Oktober 1919 oprettet 5 000 Brug og suppleret et Par Tusind Ejendomme. I alt drejer det sig om et Areal paa 40 000 ha. Der var i 1919 192 000 Landejendomme i Danmark; Tallet er steget til 206 000 eller med 14 000 i alt. Er dette nu helt grupvækkende, saadan som det ærede Medlem Hr. Ulrich mente, eller er det blot noget, *han* tror? Jeg skal her nævne, at i Estland, et Land, der har en Størrelse som Danmark, men kun har en Trediedel af Danmarks Indbyggerantal, har der i Landejendommenes Antal siden 1919 været en Stigning paa 60 000—70 000 eller en Fordobling, saadan at man er kommet op paa 135 000 Landejendomme, efter Befolkningen det dobbelte Antal af det, man har her i Danmark.

Det vil i Virkeligheden sige, at man har haft en Udstykning siden 1919, som har været 5 Gange saa stor i Antal, og hvis man sætter det i Forhold til Befolkningstallet, har de i Estland haft en Udstykning, der har været 15 Gange saa stor som Udstykningen her i Danmark. Og i Estland ordnede man det paa den Maade, at man ikke tog en Smule Areal fra Herregaardene, men man slog dem ihjel alle sammen, saa at de højst fik Lov at beholde 50 ha tilbage, senere 75. Det svarer til en Stamparcel af den gode danske Jord paa 15—20 ha. Staten overtog i alt i Estland 2,4 Mill. ha — det er jo helt anderledes høje Tal end de 40 000 ha, som Jordloven af 4. Oktober 1919 drejede sig om. Se, det er Udstykning! Men man maa jo indrømme, at til Gengæld har de i Estland lave Produktionsomkostninger, idet de har et Prisniveau, som ligger under Prisniveauet i 1914. Og de er fri for Landbrugskrise og har heller ingen Arbejdsløshed. Var det ikke noget for det ærede Medlem Hr. Ulrich?

Vi har jo endnu her i Danmark over 2 000 Herregaarde med i alt over 300 000 ha. Blev de udstykket som i Estland, blev der Plads til 50 000 nye Hjem. Dette vilde give en øget Produktion. Man kan saa spørge, om den kan afsættes, og selvfølgelig kan den kun afsættes, hvis man giver fri Omsætning, baade indadtil mellem Landets

Borgere og udadtil, saadan at der blev Adgang til at bytte danske Landbrugsvarer med fremmede Industriprodukter. Nu ved jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Aage Fogh her har gjort gældende, at der jo er fuldkommen fri Eksport, og at der ingen Begrænsning har fundet Sted. Men det ærede Medlem ved jo godt, at der har fundet en Begrænsning Sted af Importen, og at denne Begrænsning direkte har ført ogsaa til en Begrænsning af Eksporten. Jeg er selvfølgelig klar over, at Eksporten i de sidste Aar er steget meget stærkt — jeg har selv gjort gældende for nogle Aar siden, at der var denne Mulighed for en stigende Eksport —, og jeg tror, den kunde være steget endnu stærkere, hvis Regeringen ikke havde holdt igen med Tilladelse til Import her til Landet. For selvfølgelig, der er ikke nogen Baggrund for Eksport, hvis ikke man til Gengæld faar Lov at føre Varer her til Landet som Betaling. Ellers har man jo overhovedet ingen Fordel af Eksporten.

Hvis Regeringen er fuldt klar over, at en øget Import og den dermed forbundne øgede Eksport ikke mindsker Arbejdsmulighederne, ikke mindsker Beskæftigelsen her i Landet, men tværtimod virker til en Afskaffelse af Arbejdsløsheden, saa har man den Baggrund for en Udstykning, som jeg mener der er, en naturlig Baggrund. Retsforbundet ønsker fri Adgang til Jord og lavere Produktionsomkostninger, saa dansk Landbrug atter kan konkurrere. Dette er efter vort Skøn meget vigtigere end Statsudstyknig. Der er, naar man taler om Værdien af Statsudstyknig, Grund til at gøre opmærksom paa, at i Aarene, før vi fik Statsudstyknig, blev der i Danmark oprettet dobbelt saa mange nye Brug, som der er oprettet, efter at Staten har taget Udstykningen i sin Haand. Det vil sige, at Statsudstyknigen kun har været en Bod for den Uret, som er begaaet over for Husmandsbruget.

Nu ser jeg nok, at man i Pressen og ogsaa her i Rigsdagen gør gældende, at da Husmandsbruget har en lav Forrentningsprocent, er det meget farligt og unaturligt at stykke ud i disse Aar. For det første er der her Anledning til at gøre opmærksom paa, at Forrentningsprocenten jo ikke er det helt rigtige Udtryk for, hvad Landbruget giver. Man driver jo ikke Landbrug for at faa Renter, men for at faa Løn, og det er jo ganske givet, at Smaabrugene giver større Løn pr. Areal end de store Ejendomme. Naar den enkelte Bruger har faaet mindre, mener jeg, at det staar i Forbindelse med den Godsejerpolitik, som denne Regering har